

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 29.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **6509** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и Б. /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. К., гражданин на У срещу Решение № УП – 115/20.08.2010 г. на И. О. П. Д. А. по Б. /ДАБ/ П. Министерския Съвет, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен. Посочва се, че административния О. не е обсъдил събраните в хода на административното производство доказателства и не е съобразил решението си с Конвенцията за статута на Б. от 1951 г. Твърди се, че К. изпитва страх да се върне в У, защото не е отбил военната си служба и може да бъде подложен на преследване. В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващия се явява лично и с назначения му по реда на ЗПП адвокат И от САК, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява, не изпраща представител и не взема становище по основателността на жалбата.

Участвалият в производството пред съда прокурор, представляващ С. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № 1084/17.08.2010 г. до Д. А. за Б. за Р. К., е поискал предоставяне на статут – закрила.

Производството е проведено в Регистрационно-приемателен център – С. по реда на глава VI, раздел II от ЗУБ.

С покана от УП 429/17.08.2010 г. К. е бил уведомен, че интервю във връзка с подадената молба, ще бъде проведено на 18.08.2010 г.

С писмо № УП 429 от 17.08.2010 г., Държавна А. “Национална Сигурност” е уведомила ДАБ П. МС, че не възразява лицето Р. К. да получи закрила, в случай, че отговаря на условията на ЗУБ.

Резултатите от интервюто са обективирани в протокол № УП 429/18.08.2010 г., в който като причина за търсенето на закрила е посочено, че оспорващият иска да остане в Република Б, защото не желае да служи в армията в родната му страна.

Събраните във връзка с проведеното производство доказателства, са дали основание на Интервюиращия О. П. Д. А. по Б. П. Министерския Съвет да издаде оспореното решение, приемайки, че не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 и 9 и хуманитарен статут по чл.9, ал.1, 6 и 8 от Закона за убежището и Б.. Р. К. не е посочил и доказал съществуването на никакви факти, обосноваващи страх от преследване в страната му страна У, поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение.

Към преписката е приложена заповед № 59/04.03.2010 г., видно от която Х Шкутов е определен за И. О. П. РПЦ – С..

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение № УП – 115/20.08.2010 г. на И. О. П. Д. А. по Б. П. Министерския Съвет е било съобщено на Р. К. лично, видно от положения подпис на 26.08.2010 г. Жалбата е подадена чрез административния О. на 26.08.2010 г., /вх. № 429/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният О. е приел, че посочените от Р. К. причини за търсене на статут, попадат извън предмета на Закона за убежището и Б. и следователно молбата му е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ, в срок до три дни от образуване на производството интервюиращият О. взема решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1, прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 или образуване на производство по общия ред. Ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, се преминава към производство по общия ред. Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗУБ, решенията по чл. 51, ал. 2 и чл. 70, ал. 1, т. 1 и 2 могат да се обжалват в 7-дневен срок от връчването им пред административния съд по настоящия адрес от регистрационната карта на чужденеца, чрез органа, издал решението.

Съгласно разпоредбата на чл. 8 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б се предоставя

на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Чл. 9 от ЗУБ, сочи, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Горните обстоятелства се установяват в хода на административното производство по повод на молбата на търсеция статут. Доказателства, в тази насока, могат да се представят от последния и да бъдат събирани служебно от административния О. в съответствие с принципа на служебното начало, регламентиран в чл. 9 от АПК.

Съдът в рамките на проведеното производство е дал възможност на оспорващия да представи доказателства, за наличието на твърдените от него факти. В проведеното на 29.09.2010 г. съдебно заседание К., представи документи, които според него доказват основателността на жалбата му. След прегледа на тези документи, съдът намира, че те не доказват по никакъв начин релевираните факти. Представените копия от карти на постоянно пребиваващи в Република България чужденци, дори да се приеме, че са на роднини на К., не удостоверяват наличието на реална заплаха за здравето и живота на търсеция закрила или страх, че П. евентуалното му завръщане в страната, той би бил подложен на унижително отношение или на мъчение. Желанието на оспорващия да бъде със семейството си в Б е неотнормимо към искането му за предоставяне на закрила. В тази връзка той може да предприеме необходимите действия по Закона за чужденците в Република Б за предоставяне на право на постоянно пребиваване на територията на страната.

От приложената по делото справка № УП 36/05.01.2010 г. се установява, че У е държава със смесено парламентарно-президентско управление. Президентът се избира пряко, а Радата /парламентът/ частично пропорционално, частично мажоритарно. На лице е свобода на вероизповеданията, въпреки, че пред регистрацията на нетипичните украински вероизповедания се поставят бюрократични пречки. Няма данни за безследно изчезнали лица или за преследване на расова или верска основа. У се е присъединила към Европейската конвенция за защита правата на човека, отменила е смъртното наказание и е създавала институционалната фигура на омбудсмана.

П. проведеното интервю, Р. К. е посочил, че е напуснал държавата на произход легално и с валидна виза е пристигнал в Република Б. Интервюиращият О. е изследвал причините за напускането страната на произход. На търсеция статут е дадена възможност да сочи и да иска събирането на доказателства.

Във връзка с интервюто е съставен протокол, който е официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК. Същият не е оспорен и е приет като доказателство, по делото, поради което има обвързваща съда материална доказателствена сила, досежно фактите, отразени в него. Те са предмет на удостоверителното изявление на длъжностното лице, което го е съставило и съдът приема, че те са такива, каквито са отразени. Единствената причина, посочена от оспорващия за търсенето на статут е, че не желае да служи в армията и тъй като се е отклонил от военна служба, сигурно ще бъде преследван. Други

доказани проблеми с властите в У не се сочат.

Предвид на гореизложените съображения, съдът намира, че П. издаването на оспореното решение не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Същото е издадено от компетентен О., в предвидената форма и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Съдът намира, че следва да обърне внимание на Д. А. за Б., че по преписката не съществуват никакви доказателства да е искано от посолството Република У издаването на документи, с които К. да може да се завърне в страната си произход. Това бездействие съдът намира за недопустимо. То се явява в противоречие както с интересите на търсеция закрила, така и с тези на българската държава, която осигурява на оспорващия години наред социални и здравни грижи, в качеството му на търсец закрила бежанец.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на Р. К., гражданин на У срещу Решение № УП – 115/20.08.2010 г. на И. О. П. Д. А. по Б. /ДАБ/ П. Министерския Съвет, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и не подлежи на касационно обжалване.